

§ 37. 1. Operat wykonawczy powinien być zestawiony w jednym egzemplarzu przez kierownictwo (kierownika) budowy (roboty) bądź wykonawcę w oparciu o materiały własne (kierownictwa budowy) oraz niezbędne dokumenty i zestawienia rejonowego kierownictwa robót wodno-melioracyjnych. Poszczególne załączniki do operatu powinny być sprawdzone pod względem merytorycznym i rachunkowym przez właściwe komórki rejonowego kierownictwa robót wodno-melioracyjnych i poświadczane przez umieszczenie na nich odpowiednich adnotacji z podpisem osoby odpowiedzialnej za sprawdzenie. Całość operatu powinna być poza tym zaopatrzona w klauzulę poświadczającą kierownika rejonowego kierownictwa robót wodno-melioracyjnych.

2. Poszczególne załączniki operatu wykonawczego powinny być ponumerowane i zebrane w trwałej teczce, zaopatrzonej w spis załączników, umieszczony na wewnętrznej stronie okładki tytułowej.

3. Wykorzystany przy odbiorze ostatecznym operat wykonawczy powinien być zaopatrzony w odpowiednią adnotację z podpisem przewodniczącego komisji odbiorczej bądź jednoosobowego odbiorcy.

4. Operat wykonawczy, po dokonaniu odbioru ostatecznego inwestycji własnych, pozostaje w aktach (archiwum) właściwego rejonowego kierownictwa robót wodno-melioracyjnych. Operat wykonawczy robót wykonanych na zlecenie innych inwestorów należy przekazać

zacz w terminie do 3 miesięcy po dokonaniu odbioru właściwemu inwestorowi.

Przepisy różne:

§ 38. Organ zarządzający odbiór jest bezwzględnie obowiązany przy pomocy swego personelu technicznego dopilnować, aby stwierdzone przy odbiorze braki i usterki wykonania zostały usunięte w wyznaczonym terminie.

§ 39. Rejonowe kierownictwa robót wodno-melioracyjnych są obowiązane prowadzić dokładną ewidencję wszystkich dokonanych na ich terenie odbiorów, zarówno częściowych, jak i ostatecznych.

§ 40. Rozliczenia finansowe i materiałowe kierownika budowy (roboty) bądź wykonawcy dokonywane są niezależnie od przebiegu czynności związanych z odbiorem robót na podstawie właściwych przepisów.

§ 41. Za przedstawicieli użytkowników, o których mowa w §§ 26, 27 i następnych, uważa się przy robotach wykonywanych dla:

- 1) spółdzielni produkcyjnych, zrzeszeń łąkarskich — członków zarządów tych jednostek;
- 2) indywidualnych rolników — przedstawicieli właściwych terytorialnie prezydiów rad narodowych;
- 3) inwestorów spoza Ministerstwa Rolnictwa — upoważnionych przedstawicieli tych inwestorów (państwowych gospodarstw rolnych i innych).

946

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 sierpnia 1954 r.

o zasadach współdziałania organów administracji miar z Państwową Inspekcją Handlową.

W celu wzmocnienia nadzoru nad przestrzeganiem w gospodarce narodowej przepisów o miarach i narzędziach mierniczych — na podstawie art. 18 ust. 4 dekretu z dnia 19 kwietnia 1951 r. o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych (Dz. U. Nr 26, poz. 195) oraz w związku z art. 5 ust. 1-pkt 12 i art. 8 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1950 r. Nr 44, poz. 396 i z 1954 r. Nr 15, poz. 56) ustala się, co następuje:

§ 1. Organy administracji miar współdziałają z Państwową Inspekcją Handlową w zakresie wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o miarach i narzędziach mierniczych w ramach określonych niniejszą instrukcją.

§ 2. Organy administracji miar na wniosek Państwowej Inspekcji Handlowej:

- 1) udzielają organom Państwowej Inspekcji Handlowej wskazówek co do metod ich pracy przy dokonywaniu kontroli narzędzi mierniczych podlegających obowiązkowi legalizacji;
- 2) udzielają wyjaśnień lub opinii co do zakresu i warunków właściwego stosowania narzędzi mierniczych podlegających obowiązkowi legalizacji;
- 3) dokonują ekspertyz oraz innych czynności rzeczoznawczych, dotyczących narzędzi mierniczych podlegających obowiązkowi legalizacji, zakwestionowanych przez organy Państwowej Inspekcji Handlowej;

4) biorą udział w odprawach (kursach) szkoleniowych, organizowanych przez Państwową Inspekcję Handlową.

§ 3. 1. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 12 powołanego wyżej dekretu z dnia 21 września 1950 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej sprawdzają w jednostkach detalicznej gospodarki i prywatnej sieci handlowej, w magazynach i składach hurtowni, w gospodarczej i prywatnej sieci żywienia zbiorowego oraz w zakładach produkcyjnych związanych z jednostkami detalicznej gospodarki i prywatnej sieci handlowej i żywienia zbiorowego, czy narzędzia miernicze podlegające obowiązkowi legalizacji są legalizowane i właściwie używane, czy nie są uszkodzone oraz czy miara wyrażana jest w prawnie obowiązujących jednostkach miar.

2. Sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1, odbywa się wyłącznie w ramach własnych planów pracy inspekcyjnej organów Państwowej Inspekcji Handlowej oraz w ramach własnych wytycznych w zakresie tematyki tejże pracy inspekcyjnej.

§ 4. W przypadku stwierdzenia naruszeń, o których mowa w § 3, organ Państwowej Inspekcji Handlowej sporządza protokół, który przesyła do terytorialnie właściwego obwodowego urzędu miar.

§ 5. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr